

ftiansen, S. Madsen, S. Sørensen og Kl. Berntsen.

2) Efter Ordet „Lønningslov“ i 1ste Linie indsættes: „for Hæren“.

Af Krigsministeren:

3) I Slutningen af Lovforslaget tilføjes følgende Sætning:

„Til Afholdelse af de af denne Lov flydende Udgifter bevilges for Finantsaaret 1874—75 paa Finantslovens § 22 de fornødne Beløb.“

De stillede Ændrings- og Underændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Krigsministeren: Da jeg ved den Forhandling, som fandt Sted her ved 2den Behandling, ikke kunde komme til den Erkjendelse, at det Standpunkt, jeg har stillet mig paa, var urigtigt, har jeg indbragt dette Ændringsforslag for igjen at bringe Lovforslaget i den oprindelige Form. Jeg kan paa ingen Maade, som et æret Medlem udtrykte sig, komme til den Erkjendelse, at Lovforslaget i denne Form er betydningsløst, jeg tror tværtimod, at det er meget betydningsfuldt; thi jeg tror, at man ved at vedtage Lovforslaget, som det af mig er indbragt, bedst fremmer Sagen og bedst virker til, hvad man i saa Henseende ønsker, og hvad jeg i Sandhed ønsker lige saa meget som noget æret Medlem her i Salen: at skaffe den menige Mand dette Tillæg fra 1ste Januar. Med denne Udtalelse vil jeg anbefale mine Forslag og bede de Herrer vedtage Lovforslaget, saaledes som det af mig er indbragt, og ikke som det nu er omændret ved 2den Behandling.

Marineministeren: Da den næste Sag paa Dagsordenen staar i saa nær Forbindelse med den nu foreliggende, anser jeg det for rigtigt strax at udtale et Par Ord om min Stilling til Spørgsmaalet om de Meniges Lønningsforbedring. Jeg har allerede længe erkjendt, at der var al Grund til at skaffe de Menige en saadan Forbedring. De samme Grunde, som have gjort det nødvendigt at søge en Forhøjelse i Embeds- og Bestillingsmændenes Løn, gjør det ogsaa nødvendigt, at de Meniges Lønning forhøies; men jeg maa paa den anden Side erkjende, at der er Klaser af Embeds- og Bestillingsmænd, for hvilke en Lønningsforbedring i det Mindste er ligesaa nødvendig som for de Menige. Da Spørgsmaalet om Lønningsforhøjelse i det Hele kom under Overveielse i dette Efteraar, var det min oprindelige Mening, at de Meniges Lønningsforbedring burde optages paa det Lovforslag, som Finansministeren siden har indbragt om Lønningsforbedring for Embeds- og Bestillingsmænd i Almindelighed; men jeg maatte

erkjende det Berettigede i, at Krigsministeriet, for hvem denne Sag i det Mindste i finantiel Henseende har en langt større Betydning, ønskede at kunne gjøre denne Sag til Gjenstand for en fornyet Overveielse i Forbindelse med Spørgsmaalet om Hærens hele Ordning og Lønning i Almindelighed. Desuden indsaa jeg ogsaa, at man altid kunde optage Forslaget om de Meniges Lønningsforbedring som Ændringsforslag paa den nævnte Lov om midlertidige Lønningsstillæg for Embeds- og Bestillingsmænd i Almindelighed. Som Følge deraf indbragte Krigsministeren og jeg, saaledes som det vil være det ærede Thing bekendt, Forslagene om en Omfætning af de nuværende Lønninger til det nye Møntsystem, men efter den Stilling, som Thinget indtog dertil, blev det fundet rigtigere at indbringe de nu foreliggende to særlige Lovforslag, og dette blev ogsaa bebudet under Sagernes Behandling i dette Thing. Disse Lovforslag ere nu indbragte, men det maa vistnok findes naturligt, at Regjeringen har begrændset dem til det Tidspunkt, til hvilket den haabede, at den almindelige Lønningslov for Hæren og Søværnet skal træde i Kraft. Hvis Regjeringen vilde fravige denne Grændse, vilde det aabenbart faae Udseende af, at den allerede nu havde opgivet Haalet om at kunne faae Lovene om Lønninger for Hæren og Søværnet fremmede til den Tid, den ønsker, men dertil kan i det Mindste jeg saa meget mindre række Haand, som der jo senere, hvis det skulde vise sig, at disse Lønningslove for Hæren og Søværnet, til Trods for Thingets gode Villie ikke skulde kunne blive færdige, vilde være god Leilighed til at raade Bod paa, at disse midlertidige Love udløbe, idet man da let vil kunne træffe Udveie. For mit Vedkommende vilde jeg da anse det som det Simpleste og Naturligste — jeg gaar her tilbage til min oprindelige Tanke — at opstille Forslaget i saa Henseende som Ændringsforslag til Loven om en midlertidig Forhøjelse af Embeds og Bestillingsmænds Lønninger. Det er her blevet ytret, at man, naar man stemte for Regjeringens Forslag, derved vilde vise, at man kun betragtede disse Lønningsforbedringer for de Menige som et Dyrtidsstillæg. Det er mig imidlertid umuligt at se nogen som helst Grund dertil, da Regjeringen jo netop ved at optage ganske de samme Sager paa de Lønningslove, som den mener skulle være vedvarende, erkjender, at dette ikke er en Dyrtidslov. Mod den Paastand, der saaledes er gjort, vil jeg tillade mig at stille en anden, nemlig den, at hvis det paa Grund af Thingets Stilling ikke skulde lykkes nu at faae disse Lønningslovforslag gjorte til Lov, saaledes at de Menige ikke kunne faae den forhøjede Lønning udbetalt allerede fra 1ste Januar, er dette ikke paa nogen Maade Regjeringens Skyld.

Lugen: Efter den Udtalelse, vi have hørt af den høitæredede Marineminister, kan der vistnok